

## ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกลุ่มบริการบันเทิง พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกลุ่มบริการบันเทิง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะและนายอำเภอเมืองนครราชสีมา จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกลุ่มบริการบันเทิง พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ นับจากวันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกลุ่มบริการบันเทิง พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๔ บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้ ให้กิจการประเภทตีกอล์ฟ คาราโอเกะ สถานบันเทิงที่จัดให้มีการแสดงดนตรี การประกอบกิจการโรงมหรสพ การจัดให้มีการเล่นสเก็ตที่มีแสงหรือเสียงประกอบเป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและต้องอยู่ภายใต้การควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ

ข้อ ๖ ให้ผู้ประกอบการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ที่กำหนดในข้อ ๕ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ลักษณะที่ตั้งของสถานประกอบการ ต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการนั้นๆ เพื่อป้องกันการก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญแก่ประชาชนใกล้เคียง

(๒) การควบคุมป้องกันเสียงจากสถานประกอบการโดยจัดให้มีการปรับปรุงสิ่งที่เป็นต้นกำเนิดของเสียงและทางผ่านของเสียง มิให้มีระดับเกิน ดังนี้

(๒.๑) ระดับเสียงภายในสถานประกอบกิจการ ตลอดระยะเวลาทำการต้องมีค่าเฉลี่ยของระดับเสียง (LAeq) ไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล และมีค่าระดับเสียงสูงสุด (LMAX) ในเวลาใดเวลาหนึ่ง ไม่เกิน ๑๑๐ เดซิเบล

(๒.๒) โดยมีเครื่องมือ และวิธีการตรวจวัดระดับเสียง ดังนี้

(๒.๒.๑) จุดตรวจวัดระดับเสียงต้องอยู่บริเวณกลางห้องหรือบริเวณที่โดยปกติมีผู้ใช้บริการมาก และอยู่สูงจากระดับพื้นห้อง ๑.๒๐ ถึง ๑.๕๐ เมตร

(๒.๒.๒) ตรวจวัดระดับเสียง ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ณ สถานประกอบกิจการ เปิดให้บริการ โดยทำการตรวจวัดเป็นเวลา ๑๕ นาที ติดต่อกัน แล้วนำมาวัดค่าระดับเสียงเฉลี่ย (LAeq) และค่าระดับเสียงสูงสุด (LMAX)

ข้อ ๗ ให้ผู้ประกอบการตามข้อ ๕ ต้องขออนุญาตประกอบกิจการ โดยยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะกำหนด

ข้อ ๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะดำเนินการออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ใบอนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๗ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอ ตามข้อ ๗ ครบถ้วนถูกต้อง

ข้อ ๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว จะต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายในสามสิบวัน ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาต จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามบัญชีท้ายข้อบัญญัตินี้ และจะต้องชำระค่าธรรมเนียม ในวันที่มารับใบอนุญาตหรือวันที่ยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ จะต้องแสดงใบอนุญาตไว้ โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการรายได้ไม่ปฏิบัติถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ทำการแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขหรือปรับปรุงภายในเวลาที่กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการรายได้ถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ว่าได้กระทำความผิดตามข้อบัญญัตินี้ หรือการไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามวรรคหนึ่งก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ ๑๓ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๔ ผู้ประกอบกิจการรายได้ ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๕ ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ ข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

วัชรพล จอนเกาะ

นายกองคการบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเกาะ

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ประเภทกลุ่มบริการบันเทิง พ.ศ. ๒๕๕๘

| ลำดับ | รายการ                                                | ค่าธรรมเนียม |        | หมายเหตุ |
|-------|-------------------------------------------------------|--------------|--------|----------|
|       |                                                       | บาท          | สตางค์ |          |
| ๑.    | การประกอบกิจการประเภทคาราโอเกะ                        |              |        |          |
|       | ก. จำนวนห้องไม่เกิน ๑๐ ห้อง ยบับละ                    | ๑,๐๐๐        | -      |          |
|       | ข. จำนวนห้องตั้งแต่ ๑๑-๒๐ ห้อง ยบับละ                 | ๒,๐๐๐        | -      |          |
| ๒.    | การประกอบกิจการประเภทดีสโกเทก ยบับละ                  | ๒,๐๐๐        | -      |          |
| ๓.    | การประกอบกิจการโรงมหรสพ ยบับละ                        | ๑,๕๐๐        | -      |          |
| ๔.    | สถานบันเทิงที่จัดให้มีการแสดงดนตรี ยบับละ             | ๒,๐๐๐        | -      |          |
| ๕.    | การจัดให้มีการเล่นสเก็ตที่มีแสงหรือเสียงประกอบ ยบับละ | ๒,๐๐๐        | -      |          |